13. Słomkowski Z. Głosy na «nie» // Trybuna. – 23 grudnia. – 1996.
14. Stanowisko USA w sprawie NATO // Życie. – 2 lutego. – 1998.
15. Walczak S. Czy można ufać Warszawie? // Rzeczpospolita. – 6 stycznia. – 1997.
16. Walczak S. Czy sprzedajemy czołgi Iranowi?// Rzeczpospolita. – 20 lutego. – 1997.
17. Walczak S. Plan gry o NATO // Rzeczpospolita. – 18 kwietnia. – 1997.
18. Walczak S. Ostatnia runda // Rzeczpospolita. – 9 lutego. – 1998.
19. Wągrowska M. Nie przygotowani kandydaci // Rzeczpospolita. – 10 grudnia. – 1997.
20. Wągrowska M. O integracji za szczelnymi drzwiami // Rzeczpospolita. – 21 stycznia. – 1998.
21. Węglarczyk B. Polacy rwą się do Europy // Gazeta wyborcza. – 26 marca. – 1997.
22. Węglarczyk B. Głosują za dwa tygodnie // Gazeta wyborcza. – 25 lutego. – 1998.
23. Węglarczyk B. Argumenty Rurarza // Gazeta wyborcza. – 12 marca. – 1998.
24. Wroński P. I z czym tu do NATO?// Gazeta wyborcza. – 21 stycznia. – 1998.

Цепенда И.Е. Пропагандистско–дипломатическое противодействие польского правительства оппонентам принятия Польши в НАТО

Анализируется деятельность польского правительства, направленной на противодействие антипольской информационной кампании в западных СМИ в период польской интеграции в НАТО. Освещена тактика оппонентов, направленная на блокирование процесса расширения НАТО.

***Ключевые слова:** НАТО, информационная кампания, общественное мнение, польское правительство.*

Tsependa, I.E. Propagandistic and diplomatic opposition of the Polish government to the opponents of Poland's acceptance into NATO

The article analyzes the activity of the Polish government aimed at opposition to anti–Polish information campaign in the Western mass–media during the Polish integration into NATO. The tactics of the opponents, which is directed on the blocking of NATO enlargement process, is covered.

***Key words:** NATO, information campaign, public opinion, the Polish government.*

НАУКОВЕ ЖИТТЯ

Волинка Г.І.

Рецензія на монографію: *Вища педагогічна освіта і наука Україні: історія, сьогодення та перспективи розвитку. Івано–Франківська область. Ред. рада: В.Г. Кремень, В.П. Андрущенко та ін. – К.: Знання України, 2010.*

Відбудова незалежної України в період формування інформаційно–технологічного суспільства, докорінних змін в соціально–економічному та духовному розвитку держави посилюють увагу до історії національної та регіональної педагогіки. Тому актуальним стає звернення науковців до традицій прикарпатської школи, що може сприяти поєднанню сучасних загально–дидактичних концепцій із потребами теорії й практики навчання та стати чинником у процесі реформування системи освіти. Тим більше, що це звернення представляє собою складову всеукраїнського проекту, що вже кілька років реалізується в окремій монографії по кожній області України.

У представленій монографії різні аспекти вищої педагогічної освіти і науки Івано–Франківської області представлені на основі її історико–культурного становлення, розвитку школи, системи виховання дітей та молоді. Лаконічно та конкретно здійснено ретроспективний огляд розвитку регіону та логічно розділено на етапи: від епохи «Великого переселення народів» в період самоутвердження слов'ян і створення ними великих племінних союзів до подій Великої Вітчизняної війни; від встановлення більшовицької влади та прилучення Західної України до радянської України та насаджування нацистського режиму до незалежної України; Івано–Франківщина у незалежній Українській державі. Достатньо уваги приділено розгляду науково–технічного і культурного потенціалу, що формувався на Прикарпатті та представлено авторами в єдності культури й мистецтва, музики та театру, радіо, телебачення, преси, археологічних розвідок та етнографічної мозаїки, літератури та церковного життя. Також детально розглянуто стан і погляд у майбутнє наукової еліти регіону й перспективи розвитку гуманітарних, фізико–математичних, природничих, і особливо педагогічної наук.

Простежено особливості формування шкільної справи на Прикарпатті з урахуванням традицій місцевого населення, історичних процесів у краї. Особливістю педагогіки Івано–Франківщини був вплив релігійної складової на навчальний та виховний процес, що зберіг актуальність до Радянського періоду в історії педагогіки Прикарпаття й характеризувався виробленням на загальнодержавному рівні єдиної системи освіти, перебудовою педагогічної системи на радянський лад.

Визначено роль і місце вищих навчальних закладів, передусім Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, закладів післядипломної освіти в підготовці педагогічних кадрів, підвищенні рівня їхньої кваліфікації. Зокрема, детально розглянута історія кузні учительських кадрів від педагогічного інституту до національного університету, що дає змогу зрозуміти всі особливості розвитку педагогічної освіти на Прикарпатті та зроблено доцільний акцент на музичній та дошкільній освіті, яка відіграє не останню роль в даному регіоні при формуванні та розвиткові педагогічної освіти.

У ракурсі проблематики монографії важливим є приділення уваги сучасним представникам Прикарпатського національного університету, що безпосередньо впливають на теорію і практику навчального–виховного процесу в регіоні, приділяючи значну увагу вихованню національно свідомого громадянина й патріота рідної землі, активного учасника державотворчих процесів та впровадження таких підходів, форм і методів, які відповідали б її потребам, сприяли розкриттю талантів.

Безумовно, перевагою монографії є аналіз проблем та перспектив розвитку педагогічної освіти Івано–Франківської області, що представлено модернізацією педагогічної освіти, поступом і перспективами Прикарпатського університету та інформатизацією навчального процесу

У рецензованій праці репрезентовано дослідження як прикладного, так і фундаментального характеру, що значно розширює потенційне коло її читачів. Маємо відзначити логічну, добре продуману архітектоніку монографії. Кожен із розділів має досить чітку, коректну та влучну назву.

Монографія повинна викликати інтерес у науковців, викладачів і студентів, що готуються до педагогічної діяльності у вищій школі.

Волинка Г.И. *Рецензия на монографию: Вища педагогічна освіта і наука Україні: історія, сьогодення та перспективи розвитку. Івано–Франківська область. Ред. рада: В.Г. Кремень, В.П. Андрущенко та ін. – К.: Знання України, 2010*

Volynka, G.I. *Review of the monography: High pedagogical education and science of Ukraine: history, the present time and perspectives of development. Ivano–Frankivsk region. Editorial: V.G. Kremen, V.P. Andruschenko and the others. – K.: Znannia Ukrayiny, 2010.*

Сушко О.О.

Рецензія на монографію: *Ярмошик І. Польська історіографія 1800 – 1939 рр. суспільно–політичного і культурно–духовного розвитку Волині. – Житомир: Волинь, 2010. – 512 с.*

Історія Волині як одного із регіонів України тісно пов'язана з минулим Речі Посполитої. На її території, яка межує із етнічно – польськими землями відбулося чимало помітних політичних, господарських, релігійних та просвітніх подій, які є помітними в історії українського та польського народів. Це обумовило значний інтерес польських дослідників до історичного поступу волинського краю, власне до тих його аспектів, які пов'язують долі регіону як із Польщею та Великим Князівством Литовським так і з Україною.

Аналіз творчого доробку польських авторів у цьому напрямку став предметом дослідження у рецензованій монографії І.Ярмошика. Автор переконливо обгрунтував актуальність теми дослідження, яка є безсумнівною з огляду на логіку розвитку українсько – польських міждержавних стосунків та активні контакти істориків обох країн.

Автор монографії виважено встановив хронологічні рамки дослідження, визначивши їх від зламу XVIII – XIX ст. і до 1939 р. Це час коли землі давньої Речі Посполитої поруч із волинським регіоном входили до складу Російської імперії та період відновлення польської держави після Першої світової війни внаслідок визвольних змагань поляків в її роки. Окрім іншого цей період був позначений ідейним протистоянням російських та польських істориків і Волинь у цій полеміці завжди займала чільне місце. Між науковцями велася полеміка щодо її державної приналежності, специфіки політичного, господарського, культурно–духовного розвитку.

Заслуговує на увагу думка, обрунтована І. Ярмошиком у монографії (розділ 3), про те, що в багатьох працях польських науковців зверталася увага на самобутність волинського регіону, його духовний зв'язок з іншими руськими/українськими землями. Натомість у російській історичній літературі проводилася думка про споконвічну російську приналежність краю і не вбачалася своєрідність її розвитку.

Структура і план рецензованої книги не викликають заперечення. Праця побудована таким чином, щоб найповніше висвітлити найважливіші проблеми зазначеної теми. Монографія складається зі вступу, п'яти розділів, висновків, переліку опрацьованих джерел і літератури, додатків.

У першому розділі автор навів розлогий історіографічний огляд літератури, детально і аргументовано проаналізував основні публікації, які стосуються розвитку історичної науки в Польщі та Україні, віддзеркалення у наукових працях істориків волинської проблематики. Це дало змогу автору зробити висновок про те, що незважаючи на низку історіографічних публікацій, єдиної праці де б комплексно був би досліджений процес вивчення історії Волині польськими науковцями іще немає. Це обумовлює новизну монографічного дослідження І.Ярмошика, яка у першу чергу полягає в тому, що тут уперше в українській історичній науці зроблено успішну спробу простежити дослідницькі погляди польських авторів на головні проблеми історії Волині від часів Київської Русі і до початку Другої світової війни.